

Ο Μητρ. Κερκύρας Νεκτάριος για τον Μητρ. Καστορίας: «Ουκ απέθανε, αλλά καθεύδει»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

«Ουκ απέθανε, αλλά καθεύδει». Αυτό μας λέει η ψυχή μας και η πίστη μας στο θέλημα του Θεού! Κι όμως την καρδιά μας συνέχει και ο λόγος: «ο φίλος ημών Μητροπολίτης Σεραφείμ κεκοίμηται». Και τα δάκρυα έρχονται στο πρόσωπό μας αυθόρμητα, όχι γιατί δεν εμπιστευόμαστε τον «ζωής κυριεύοντα και του θανάτου» Κύριό μας, αλλά διότι ως άνθρωποι αισθανόμαστε έναν οδυνηρό απαρφανισμό. Έφυγε από την στρατευομένη Εκκλησία ένας άνθρωπος του Θεού που έζησε και έδρασε σύμφωνα με την πίστη του. Ένας αφιερωμένος στον Χριστό, τους Αγίους, την Εκκλησία, βαθιά πνευματικός άνθρωπος, ακούραστος εργάτης του Ευαγγελίου, δυναμικός και τολμηρός, πατριώτης, υπερασπιστής των δικαίων της Μακεδονίας μας, πιστός και εδραίος στα της Εκκλησίας, ασκητικός, περισσότερο μοναχός παρά επίσκοπος.

Ποιμένας «γινώσκων τα εαυτού και γινωσκόμενος υπ' αυτών». Κοντά στις χαρές και στις λύπες του λαού του. Έκανε την Καστοριά πατρίδα του, σπίτι του, έδωσε νέα πνοή σε έναν ιστορικό τόπο, αγάπησε τις εκκλησίες όχι ως μνημεία μόνο, αλλά ως τόπους λατρείας του ζώντος Θεού, ανακαίνισε, συντήρησε, έχτισε εξ υπαρχής.

Κυρίως όμως καλλιέργησε ψυχές. Έγινε ο πατέρας που εγέννησε εις Χριστόν τέκνα άξια, αφιερωμένα στον Θεό και στην Εκκλησία. Αξιώθηκε να δει επισκόπους εκ της ποιμένης του, ως πατριάρχης «κύκλω της τραπέζης του». Δόθηκε στην Εκκλησία και γι' αυτό η κατά άνθρωπον πρόωρη έξοδός του από τον κόσμο αυτό μας κάνει να πονούμε πολύ.

Υπήρξαμε φίλοι καρδιακοί, εκ της νεότητος ημών. Συνυπηρετήσαμε στην Συνοδική Επιτροπή επί του Μοναχικού Βίου επί μία εικοσαετία. Συλλειτουργήσαμε πάλιν και πολλάκις. Φιλοξενήθηκε από τον Άγιό μας Σπυρίδωνα, τον οποίο υπεραγάπησε. Ανταπέδωσε τη φιλοξενία στη Μητρόπολή του. Επικοινωνούσαμε συνεχώς. Μας στάθηκε στις δοκιμασίες μας και σταθήκαμε στις δικές του. Τώρα αυτός βιάστηκε να αρχίσει να λειτουργεί στο επουράνιο θυσιαστήριο. Όπως καθημερινά λειτουργούσε στο επίγειο, καθιστάμενος αδιάκοπα κοινωνός του μυστικού επί γης Δείπνου, τώρα γίνεται προπομπός όλων όσων αγάπησε και τον αγαπήσαμε στην τράπεζα της Βασιλείας, στο καινόν γέννημα της ουρανίου αμπέλου. Αιωνία να είναι η μνήμη του. Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον.

Παμφίλτατε εν Χριστώ αδελφέ, μελίρρυτε του λόγου και της αγάπης κήρυκα, Μητροπολίτα Καστορίας, υπέρτιμε και έξαρχε Άνω Μακεδονίας, Σεραφείμ, αναπαύου εν Κυρίω και εύχου υπέρ ημών.